

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Tanuság.

A folyó hó 10-én megejtett tisztujítás nem minden gyakorlati tanuság nélkül zajlott le.

E tisztujítás eredményeként konstatáljuk, hogy az egész község háza maradt a régiben, s csak a birót buktatták ki.

Rászolgált-e Tóth Mihály ez elbírásra?

Dehogy szolgált, sőt a mi ritkaság községünkben, mint bírónak, — ki négy cikluson keresztül szolgált a közügyet — tisztos mult áll a háta megett.

Az újonnan megválasztott bíró ellen semmi kifogást nem emelhet senki. Veres Sándor tisztességes, becsületes és szorgalmas ember, jó családapa s remélhetőleg a bírói székben is meg fogja állni helyét. Ezt mind beismerjük, sőt előlegezzük is a bizalmat Veres Sándornak, de midőn valaki tisztességgel betölti helyét, midőn ellene még az irigység sem talál jellembe vágó hibát, legyen az bárki, Tóth Mihály, vagy más, csupa szészélyből mint kifacsart citromot félre lökni — szelid szóval élve — bizony nagy gyöngédtelenség.

Az esküdtbírótól kezdve le az utolsó esküdtig s az összes segédszemélyzetnél megállja a helyét mindenki, legalább ezt hangoztatták a választó polgárok. Hogy Tóth Mihály miért nem állta meg helyét, erről mélyen hallgatott a kritika, holott helyén való lett volna, ha azt is hangoztatják a választók, hogy miért nem kell Tóth Mihály?

Hát egy a bizonyos, s ez az, hogy midőn régi bíránk 10—12 évi hű szolgálata után megválk állásából, egész más bucsuzót érdemelt volna meg a választó polgároktól, mint mi nőt kapott.

Tóth Mihálynak sok választója állott a háta megett, csak hogy e tömeg elbizakodott s széthullott kéve

volt. Gyülesezttünk, jelöltük kedvenceinket, de nem tettünk semmit. A másik párt minél kevesebbet gyülesezett, de annál többet tett.

Vonjuk le a mondottakból a jövőre a tanuságot.

Vegyesek.

— Megyeegülés. Csongrádvármegye törvényhatósági bizottsága f. hó 22-én tartja rendes közgyűlését, melyen a tárgysorozat 108 tárgya közül bennünket érdeklő ügy a község képviselőtestületének a szentes—mindszenti törvényhatósági ut átkelési szakasza építési költségének fedezése és a mindszent—hmvásárhelyi törvényhatósági ut átkelési szakaszának műuttá kiépítése tárgyában hozott határozatai.

— A „Polgári Kör“ közgyűlése. A helybeli „Polgári Kör“, miként lapunk mult számában is jeleztük, f. hó 8-án tartotta évi rendes közgyűlését, a tagok élénk részvétele mellett. Miután főt. Keller Lajos elnök a közgyűlést megnyitja, felolvastatott a kör működéséről szóló évi-jelentés, melyből kitűnik, hogy míg a mult évi közgyűlés alkalmával 175 kötetnyi könyv állott rendelkezésre, ma 520 kötetnyi irodalmi munka foglal helyet a kör könyvtárában. A könyvtár ily nagy mérvű szaporodását a nagym. m. kir. földmívelésügyi miniszter urnak a kör részére ajándékozott 175 kötetből álló népkönyvtára mozdította elő. A kör vagyoni állapotáról a pénztári jelentés a következő: Összes bevétel 989 kor. 13 fillér, kiadás 891 kor. 95 fillér, pénztári madvány 97 kor. 18 fillér. Kint lévő követelések 112 kor., leltári érték 763 kor. 12 fillér; e szerint a kör tiszta vagyona 972 kor. 30 fillér. A kör tagjainak száma 108. — Midőn a közgyűlés a jelentést tudomásul vette, a tisztujítás következett, melynek eredménye a következő: Elnök főt. Keller Lajos, választm. elnök Tary István, jegyző Weisz Ignác, pénztárnok Keresztes Áron, könyvtárnokok Karaszka Kálmán és Tóth János. Választmányi tagok: Koncz Lajos, Gyárfás Géza, Vitos Gerő, Lovass Jenő, Humay Nándor, Weisz Imre, Pap Pál Pál, Baksay Illés, Baksay József, Lipták Jenő, Geigner Lipót, Büchler Gábor, Dr. Szóbl Lipót, Vitos János, Goldmann Ignác, Muszil Vilmos, Falábu Imre, Goldner Ödön, Gémes Lajos, Löwy Gyula, Szécsényi Lukács, ifj. Farkas Ferencz, Bárány József és Bozó Mihály. Póttagok: Zsirkó Ernő, Gyenes Vilmos, Berger János és Szimcsák Sándor. Miután

főt. Keller Lajos és Tary István elnökök az egész tisztikar nevében köszönetet mondtak a bizalomért, a közgyűlés véget ért.

— Tisztujítás. Folyó hó 10-én ment végbe községünkben a tisztujítás rendkívül élénk érdeklődés mellett. A választást Tary István főszolgabíró vezette. Az eredményt a következőkben ismertetjük. A bírói állásra a képviselőtestület Tóth Mihályt és Veres Sándort jelölte. Tíz választó szavazást kérvén, a főszolgabíró azt elrendelte, melynek eredményeképp Veres Sándor nagy többséggel választatott el bírónak. A II-ik bírói állásra a választó polgárság az eddigi esküdtbíró: Fülöp Jánost választotta. I-ső esküdtté Hegedüs György felkiáltás utján választatott. Már a II-ik esküdti állásnál nagyobb vita fejlődött ki Seres Ferencz és Varga János között. A győztes Sörös lett. A III-ik esküdti állásra ismét felkiáltás utján Bugyi Mihály választatott el. A IV-ik esküdti állásnál már szavazással döntöttek a választók Bánfi Péter eddigi esküdt javára. Közpénztárnokká egyhangulag Gál Vendel, adópénztárnokká ifj. Farkas Ferencz, közgyámmá pedig Gémes Lajos választatott. Végül a képviselőtestület közigazgatási irnokká Hevesy Károlyt, adóügyi irnokká Löwy Józsefet, végrehajtóvá pedig Mazuch Mihályt élethossziglan választotta meg.

— Új óvodánk ügye. Községi képviselőtestületünk e hó 29-én rendkívüli közgyűlést tartott. Egyedüli tárgya volt a gyűlésnek az óvodai felügyelő-bizottságot megválasztani. Felügyelő-bizottság tagjaivá elválasztottak: Novák József, Vigh Gyula, Keller Lajos, Tary István, Wimmer Károly, dr. Pity Sándor, Korom Gáspár, dr. Szóbl Lipót, Lantos Lukács, Tóth Mihály, Koncz Lajos. A felügyelő-bizottság ugyancsak 9-én tartotta alakuló ülését, melyen elnöknek Wimmer Károly, gondnoknak Koncz Lajos, s jegyzőül Gelsy Péter választatott, s végül a bizottság magát tizenkét női taggal egészítette ki.

— Képviselőválasztás Tápén. Folyó hó 11-én ment végbe Tápén a képviselőválasztás, mely iránt megyszerte igen nagy érdeklődés nyilvánult. Rohonczy Gedeon szabadelvű párti programmal lépett fel, ellenfele pedig dr. Kelemen Béla függetlenségi párti jelölt volt. 763 szavazattal dr. Kelemen Béla lett megválasztva Rohonczy 444 szavazata ellenében.

— Fizetés — rudasfával. Huszár Kis Ferencz szentesi legény a nagyvirtusu ifjak közé tartozik. Kis Ferencz, — a ki most Erzsébetfalván boldogítja az első huszárezredet — több év előtt megverte az öreg Babós László szentesi mezőőrt, s e miatt a sze-

gedi törvényszék 7 napi fogházra ítélte, egyúttal valami kártérítési összeget ítél meg Babósnak a legénnyel szemben. Ez évi szeptember elején egy cséplésnél találkoztak ismét az ellenfelek s Babós kérte a fiutól a megítélt összeget. Erre a huszárgyerek felkapott egy rudasfát és az öreg baikarjára csapott vele.

— Nesze a fizetés, te vén kutya! — mondta a hetyke legény, aztán mint a ki jól végezte a dolgát: leült szalonnázni.

A megütött Babós könnyű testi sértés címén följelentette Kisst, a ki hosszas idézgetés után tegnap nagy kegyesen megjelent a szentesi járásbíró előtt, a mely megtartotta a tárgyalást.

Zombori albiró megpróbálta kibékíteni a feleket, s Babós hajlandó is volt erre, ha a huszár megfizeti a költségeit, a mire Kis imígyen szónokolt:

— Nem fizetek én; inkább leülöm, de nem czivilbe, hanem komiszéknál. Addig is pihenek.

— Hát nem fizet?

— Nem én, mert egy vasam sincs. Csak a ruhám, de ez se az enyém, hanem a császáré.

— Tán a királyé, — igazította helyre a bíró, a mire a huszár azt mondta:

— Hát jól van, legyen a királyé.

A bíró aztán kihallgatta a terheltet.

— Hát mért ütötte meg Babóst.

— A pizt kérte, oszt azé olyan dühbe gurultam, hogy megütöttem.

A „dühbe guruló” huszárgyereket 14 napi fogház fő- és 1 napi fogház mellék-büntetésre ítélte a bíróság, ítélet után a hadfi eltávozott, hogy visszamenjen „komiszékhoz” kipihenni az ut fáradalmait az egyben.

— Figyelmeztetés a postai csomagok czélszerű csomagolása, helyes címzése stb. tárgyában. A karácsonyi és ujévi rendkívüli

csomagforgalom ideje alatt a küldeményeknek késelem nélkül való kezelése csak úgy biztosítható, ha a közönség a csomagolásra és címzésre vonatkozó postai szabályokat betartja. Különösen szem előtt tartandók a következők: 1. Pénzt, ékszert, más tárgyakkal egybe csomagolni nem szabad. 2. Csomagolásra faláda, vesszőből font kosár, viaszos vagy tiszta közönséges vászon, kisebb értékű és csekélyebb súlyú tárgyakra pedig erős csomagoló papír használandó. Vászon vagy papírburkolattal bíró csomagokat, göb nélküli zsineggel többszörösen és jó szorosán átkötni, a zsineg keresztelési pontjain pedig pecsétviasszal lezárni kell. A pecsételésnél vésett pecsétnyomó használandó. 3. A címzésnél kiváló gond fordítandó a címzett vezeték és keresztnévnek vagy más megkülönböztető jelzések (pl. ifjabb, idősb, özvegy, stb.) továbbá a címzett polgári állásának vagy foglalkozásának és lakhelyének pontos kitétele; a Budapestre és Bécsbe szóló küldemények címirataiban ezenkívül a kerület, utca, házszám, emelet és ajtó jelzés stb. kiteendő. A rendeltetési hely tűzetes jelzése (vármegye) s ha ott posta nincs, az utolsó posta pontos és olvasható feljegyzése különösen szükséges. 4. A címet magára a burkolatra kell írni, de ha ez nem lehetséges, úgy a cím fatáblácskára, bördarabra vagy erős lemezpapírra írandó, melyet tartósan a csomaghoz kell kötni. A papírlapokra irt címeket mindig egész terjedelmében kell a burkorkolatra felragasztani. Felette kívánatos, hogy a feladó nevét és lakását, továbbá a címirat összes adatait feltüntető papírlap legyen magában a csomagban is elhelyezve, arra az esetre, hogy ha a burkolaton levő címirat leesnék, elveszne, vagy pedig olvashatlanná válnék, a küldemény bizottsági felbontása után a jelzett papírlap alapján a csomagot mégis kézbesíteni lehessen. Kívánatos továbbá, hogy

a feladó saját nevét és lakását a csomagon levő címirat felső részén is kitüntesse. 5. A csomagok tartalmát úgy a címiraton, mint a szállítólevélen szabatosan és részletesen kell jelezni. Budapestre és Bécsbe szóló élelmi szereket, illetve fogyasztási adó alá eső tárgyakat (husnemű, szeszes italok stb.) tartalmazó csomagok címirataira, nemkülönben az ilyen csomaghoz tartozó szállítóleveleken a tartalom minőség és mennyiség szerint kiírandó (pl. szalonna 2 kgr., egy pulyka 3 kgr., 2 liter bor stb.) A tartalom ily részletes megjelölése a fogyasztási adó kivetése szempontjából szükséges és a gyors kézbesítést lényegesen előmozdítja.

— A magyar közönséghez. Minden magyar ember tegye a szívére a kezét és vallja meg őszintén önmagának: szabad-e tétlenül néznünk tovább, hogy ebben az ezeréves magyar hazában hogyan hanyatlak a magyar faj uralma? Pusztulunk anyagilag, és süllyedünk erkölcsileg és lépésről-lépésre veszítjük a talajt lábaink alatt. Visszavonásba és viszálykodásba merülünk; holott minden erőnket egyesítve kellene megfeszíteni arra, hogy a miénk, a magyar fajé legyen az uralom földben, iparban, kereskedelemben, pénzügyben, politikában, egyszerűen a nemzeti élet minden megnyilatkozásában. De ha ezt akarjuk, akkor a léha közömbösségnek, az unott nembánomságnak egyszer már véget kell szakítanunk.

A magyar társadalmat, a művelt magyar középosztályt e tekintetben súlyos mulasztás terheli. Évtizedeken át türte azt, hogy agyába, szívébe, családi szentélyébe a nemzetietlen és erkölcstelen szellem behatoljon és ott gyökeret verjen, hogy azután kiforgassa tiszta, nemes, nemzeti, ősmagyar gondolkodásából és ezáltal könnyű szerrel, idegen szellem, idegen érdekek vontató kötelére fűzze. A saját pénzén, a saját erejével növelte nagyra a magyar közönség azt a sajtót, amely a komoly, higgadt, hazafias gondolkodást kiölte közéletünkéből és helyette belevitte a léhaságot, a könnyelműséget, a nagy nemzeti érdekek semmibevevését, a nemes hazafias törekvések kigunyolását. Csakis a magyar

TARCZA.

MŰVÉSZET-IMÁDÁS.

I.

Egy ecset és egy pár festék volt az egész vagyona, evvel ment világgá abból a kis faluból; ebben volt az ő összes remény-sége, az ő boldogsága, az ő álma: hogy ennek alkotása alatt le borulnak az emberek és neki sok — sok pénze lesz.

... És álmodott sokat a szegény fiu, álmodott ...

Majd elérkezett egy nagy városba, a hol az emberek ezrei laknak, a hol az emberek ezrei küzködnek a napi kenyér után és ahol neki is meg kell majd élnie. Pedig ő nem ismer itt senkit és őt sem ismeri senki.

Csak szorongatta a hóna alatt az ő reményességét, az ecsetet.

Mégis megélt. Másolgatott olcsó pénzért egy ügyvédnek. Nappal irt és éjjel, midőn az írástól fáradt kezeit alig tudta fel-emelni, festegetett.

Később, midőn már egy pár forintot összegyűjtött, abban hagyta a másolgatást és beiratkozott a festőiskolába. Oh, mennyi fiu járt oda és mindegyiknek olyan szép rendes ruhájuk volt, csak ő járt egyedül rongyosan, foltos czipőben, piszkos kalapban.

Csak ő volt olyan szegény.

De szívében ott égett örök szenvedély-

ben a láng, az alkotó erő, az ifju tűz, a mi minden akadályt leront és legyőz.

Mindenki olyan megvetően bánt vele, a szegény kopottas fiuval. A tanár is olyan rossz volt hozzája, éppen hogy csak meg-nézte magát és tovább ment.

Ő pedig meghuzódott a szoba egyik sarkában és rajzolgatta a gunyosan vigyorgó Voltairé-büszttét. Másolta, mialatt elmerült annak gunyosan mosolygó arczába és hosszasan rábámult. Bántotta őt az a gunyos mosoly, az a ravasz nevetés, mintha még ez is kinevetné őt, kicsufolná az ő szegény, nyomorult sorsát.

Oly elhagyottnak érezte magát.

Mikor pedig hazament kis padlás szobájába, elővette ecsetét, paletáját és festékeit és rajzolni, festegetni kezdett.

Lelkében ott volt nyomorának érzete, ott volt benne az elhagyottsága, szegénységének tudata. De ott volt a remény, ott a lelkesedés és ott a tehetség.

És mindezekből ihletet merített. Lelke beleélte magát a nyomorba, küzdésbe, szenvedésbe, — s e nyomort, küzdést, szenvedést rálehelte képeire.

Csak az igazi lelkesültség hoz létre igaz műveket.

II.

Lucskos, deczemberi idő van.

Az előkelő szálloda egyik fényes termében egy művészt ünnepelnek. Az emberek

tömege gyülemlik az óriás vászon elé és mindenik ajakról a bámulat kifejezése rebben el mikor meglátják e hatalmas művészi képet.

Ő is itt van. Összegyűjté utolsó garasát, hogy megbámulhassa nagy képét, hogy gyönyörködjék benne, hogy lelkesedjék. Meghuzódik a terem egyik szögletébe, és onnan nézi, bámulja a mesterművet.

Csak nézi-nézi, hosszan sokáig.

És e kép álomba ringatja őt ...

Maga előtt látja a gyermekkorát, mikor még olyan kicsi öt éves fiu volt, mikor még ott játszadozott a zöld fűvön, a puha pázsiton, mikor még bámulta a kék eget.

Mikor még olyan boldog volt.

És lát egy kis lányt, olyan szép szőke hajut, kék szeműt, a kivel együtt játszott, futott a lepkék után, sétált az erdőben, pajkoskodott.

A ki szerette őt ...

Amint így mereng, egyszerre szeme megakad egy szőke leányon, kinek olyan szép kék szeme van és karcsu alakja igen ez az, ez az ő ifjúkori barátnője, a kivel ő játszadozott, a puha fűben, a kék ég alatt. És látja annak gyönyörű selyem ruháját, látja a maga rongyos, kopott szegényes öltözetét.

És még jobban meghuzza magát a sarokban.

Felzug a tömegeből a lelkesedés moraja: itt a művész. Hallja az éljen kiabálást,

nemzeti gondolkodás eme szomorú átalakulása magyarázza meg mai közállapotainkat; csakis nemzeti gondolkodásunk eme megromlása tette lehetővé, hogy a magyar kézből kisiklik a magyar pénz, a magyar föld, az ország szellemi és anyagi fejlődése.

Bartha Miklós és Holló Lajos országgy. képviselők egy évtizednek nehéz munkáját szentelték arra, a sajtóban megteremtsenek egy olyan organumot, amely a magyar faj ezen önvédelmi harcának legyen zászlóvivője. Az általuk teremtett „Magyarország“ nem egy szűk körű politika hirdetője, hanem az egész magyar társadalom lelkiismeretének és közfelfogásának őszinte megnyilatkozása. Mérsékelt a formákban, de bátor az igazság hirdetésében. Következetes a nagy célok szolgálatában. — A „Magyarország“ nem csalsa a közönséget vásári ígéretekkel a maga körébe; szomorú is volna, ha a művelt közönség czifra értékelen ajándékokkal engedné magát és magyar lelkületét félrevezetni. A „Magyarország“ szerkesztősége kiváló újságot akar nyújtani a magyar közönségnek. Hiszen ma már átlátáson elismert dolog, hogy zurnalisztikailag a legjobb lap a „Magyarország“, amely a család minden tagjának kiváló szellemi élvezetet nyújt. Ez a lap szándékosan kerül a léha, erkölcstelen és üres élczelődéseket, mi a magyar ember lelkéhez sohasem illett. E helyett válogatott, bő olvasmányokat, kitűnő regényeket, tárczákat, szellemes apróságokat és elsőrangú megbízható értesítéseket közöl hasábjain. A „Magyarország“ szerkesztőségének élén Lovász Márton dr. orsz. képviselő felelős szerkesztő áll, kit a legelső magyar írói gárda vesz körül és támogat a munkában. Minden értesítés a lap részére, előfizetés és más küldemények csak ezen címre küldendők: „Magyarország, napilap, Budapest.“ Minden további címzés fölösleges. Előfizetési árak a rendesek. Egy hóra 2 kor 40 fill., negyedévre 7 kor., félévre 14 kor., egész évre 28 kor. — A magyar társadalom bizonyára sokrakozi fog a „Magyarország“ nagy céljai köré és támogatásával lehetővé teszi azok megvalósítását.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
Weisz Ignác.

a tapsokat és látja azt a lányt is lelkesedni. Elképzeli, mintha neki szólanának a tapsok, az éljen kiáltások, a dicsérek.

De aztán végig néz magán és álma is szertefoszlik.

Majd látja a boldogságtól ragyogó művészt.

III.

Mikor kiment az utcára és látta a sötét, ködös várost, elfoszlott álma, lelkesültsége. Csak a rideg valót érezte.

Elfelelte kedves gyermekkorát, a virágos rétet, a kék eget.

A leányt, a ki szerette, s a kit ő is ugy szeretett.

Ujra érezte a szenvedést, a nyomort.

És elgondolta, mit szenved ő itt, miért van ebben a nyomortban? Miért nem próbál szerencsét, hátha, hátha jobbra fordul?

Fogta tehát könnyes szemekkel drága ecsetjét, festékeit és szomorú szívet ment világgá.

Messze ment, nagyon messze. Sok vidéket összejárt, míg végre eljutott egy óriási városba, mely sokkal nagyobb volt, mint az előbbi.

És ott festegetett fáradhatatlan lelkesedéssel.

Mikor visszatért, gazdag volt. Gazdag, mint a milyenek egykor képzelé magát.

Volt sok aranya, birt nagy kincseket.

És híres volt, nagyon híres.

De már szép fekete fűrtjeibe ősz haj-

1943. szám.
1902. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. törvényszék 1902—23198. számú végzése következtében Reiniger Jakab ügyvéd csődtömeggondnok közbenjöttével Háász és Schönfeld mindszenti cég ellen 1902. évi február hó 11. és több napján fogatosított csődleltározás alkalmával összeírt és 3632 korona 80 fillerre becsült következő ingóságok, u. m.: házi butorok, tekeasztal és tekeasztalhoz való lapdák és dákók, továbbá gőzmalomhoz való felszerelések, lánczok, ülők, kalapácsok s másféle tárgyak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. járásbíróság 1902-ik évi V. 213/3. sz. végzése folytán Mindszenten, az összeírás helyszínén leendő eszközlésére 1902. évi december hó 22. és 23-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adani.

Kelt Szentesen, 1902. decz. 5-én.

VÉGH SÁNDOR,
kir. bir. végrehajtó.

szálak vegyültek. Arcza ránczosodni kezdett, szeme nem csillogott ugy, mint azelőtt.

Óriási képet hozott magával, a legjobbikat, a mit festett. Lelkesedés, remény, művészi erő volt e képen.

Ugyanabba a szállodába vitette, ugyanabba a terembe, a hol az a másik festmény volt.

Ő is ott járkált az első napon a néptömeg között. Látta a lelkesedést, az arczok ragyogását; hallotta a dicsérő szöket a bámulat kifejezéseit.

És mikor végignézett a sokaságon, ott látta ifjúkori barátját. Szemük találkozott, a nő megismerte, odament hozzá.

— Ugy-e emlékszik még rám? Én vagyok az a kis leány, a kivel együtt játszott a gyepen a kék ég alatt.

Igazán örülök, nagyon szép festmény ez. Egyszerre néztek a képre.

A nagy festő fásultságot érzett lelkében. Eszébe jutott élete, nyomorusága, szenvedése és nem tudott örülni.

A nép mikor felismerte a festőt, ujjongani kezdett. Tapsoltak, éjjeztek.

De ő a nagy lelkesültség közepette sem volt boldog.

Mit ér most az élete, — gondotkozott, — megöregedett, meg fog halni, emlegetni fogja egy pár lap. Aztán elfelejtik.

A mint elfelejtenek minden ilyen embert.

És sirni szeretett volna, keservesen sirni.

Csongrádvármegye tiszántuli járás
főszolgabirájától.

8241. szám.
1902.

Pályázati hirdetmény.

Csongrádvármegye tiszántuli járásába kebeleztet Mindszenti nagyközségben nyugdíjazás folytán megüresedett közigazgatási, illetve az esetleg üresedésbe jövő adóügyi jegyzői állásra pályázatot hirdetek, s felhívom mindazokat, kik a szóban forgó jegyzői állások bármelyikét elnyerni óhajtják, hogy szabályszerű módon fölszerelt pályázati kérvényüket hozzám folyó évi december hó 26-án d. u. 5 óráig bezárólag annál is inkább benyujtsák, mert a később érkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

A kérdéses jegyzői állások javadalma 900 korona törzsfizetés; a jegyzői földek haszonbér-jövedelmének megváltása címén évi 700 korona, s természetbeni lakás, illetve 300 korona lakbér, valamint a magán munkálatok végzéseért szabályrendeletileg megállapított díjak szedhetésének joga.

A természetben való lakás egyelőre a helyben működő adóügyi jegyzőt illeti meg.

A jegyzőválasztás Mindszenti község képviselőtestületének folyó évi december hó 27-én d. e. 10 órakor kezdődő közgyűlésén fog megejtetni.

Mindszenten, 1902. decz. 1-én.

TARY ISTVÁN,
főszolgabiró.

2—3

Egy doboz igen
finom szivarka-
hüvely Weisz I.
nyomdájában
14 krért kapható.

E l a d ó

egy jó karban lévő zongora. Bővebb felvilágosítás nyerhető a kiadóhivatalban.

2—2

